

అభినవంశంశక్త

“ఫెంటాస్టిక్!”

“ఎక్సలెంట్”

“మార్వెల్స్”

ఒక్కొక్కరుగా వచ్చి అంతా అభినందించేరు. అన్యమనస్కంగానే ప్రతిస్పందించేడు గౌతమ్. ఆర్థమైన మదిని ప్రశంసల జల్లు స్వాంతన పరచలేకపోయింది.

ఏ పని చేసినా పర్ఫెక్టుగా చేయాలన్నది మొదటినుంచి గౌతమ్ మతం. ఆ తపనే గౌతమ్ ని ఉన్నత స్థితికి చేర్చింది. కానీ, చిత్రంగా ఆ తపనే గౌతమ్ వ్యాకులతకు కారణమయ్యింది ఈనాడు.

గౌతమ్ ఫ్రెండ్ ఓ అప్ కమింగ్ ఫిల్మ్ డైరెక్టర్. మంచి కథతో అతని కొత్త చిత్రం షూటింగ్ జరుపుకుంటోంది. అంతా కొత్తవాళ్లే నటిస్తున్న ఆ చిత్రంలో ఓ పాత్రకు గౌతమ్ న్యాయం చెయ్యగలడనిపించి అతన్ని ఎప్రోచ్ అయ్యేడు శ్రీరాం.

శ్రీరాం ప్రపోజల్ని సున్నితంగానే తిరస్కరించేడు గౌతమ్.

“ఎందుకు నువ్వు ఒప్పుకోవటంలేదో తెలుసుకోవచ్చా?” అడిగేడు శ్రీరాం.

“నీకు తెలుసుగా ఏ పని చేసినా పర్ఫెక్టుగా

చెయ్యాలి. అలా చెయ్యకపోతే నాకు నచ్చదు.”

“అందుకనేగా ఆ క్యారెక్టర్ నిన్ను చెయ్యమని అడుగుతోంది. నువ్వయితేనే ఆ పాత్రకు జీవం పొయ్యగలవు. నా మట విని ఒప్పుకో.”

“నీకు తెలుసుగా నేనెంత బిజీగా ఉంటానో. ప్రొద్దుట ఆఫీసుకు బయలుదేరితే ఏ రాత్రికో ఇంటికి చేరుకుంటాను. నా వ్యక్తిగత పనులకే నేను సమయం కేటాయించలేకపోతున్నాను. నేను చెయ్యలేను” హెల్ప్లెస్గా అన్నాడు గౌతమ్.

“నిన్ను పెద్దగా ఇబ్బంది పెట్టను గౌతమ్. షూటింగ్ రెండురోజులే ఉంటుంది. అది కూడా నీకు వీలయిన వీకెండ్లోనే పెట్టుకుందాం.”

శ్రీరాం ప్రతిపాదనకు కొద్దిగా మెత్తపడ్డాడు గౌతమ్. తన పాత్రకు సంబంధించిన షూటింగ్ రెండు రోజుల్లో అయిపోతుందంటే ఒప్పుకోవచ్చు అనిపించింది.

అన్విత కూడా గౌతమ్ని స్క్రీన్ మీద చూడాలని సరదాపడింది.

అలా ఫ్రెండ్ డైరెక్టు చేస్తున్న ఆర్ట్ ఫిలింలో నటించటానికి అంగీకరించాడు గౌతమ్.

గౌతమ్ కారెక్టరుకు సంబంధించిన స్క్రిప్ట్ ముందుగానే ఇచ్చేశాడు శ్రీరాం.

స్క్రిప్ట్ని శ్రద్ధగా ఆకళింపు చేసుకున్నాక మరింత సహజత్వం కోసం పాత్రను పోలిన

వ్యక్తులను నిశితంగా గమనించసాగేడు గౌతమ్.
ఒక ఆదివారం వారి మధ్యనే గడిపేడు కూడా.

అనుకున్నదానికన్నా అద్భుతంగా ఉంది
గౌతమ్ పెర్ఫార్మెన్స్ మొదటి రోజు షూటింగ్
లో. రెండవ రోజు షూటింగ్కి అన్విత కూడా
వచ్చింది.

హాస్పిటల్లో జరిగే సన్నివేశాన్ని చిత్రీకరిస్తు
న్నాడు శ్రీరాం.

పాత్రపరంగా గౌతమ్ అంధుడు. కొత్త ప్రదే
శంలో పరిసరాలు అలవాటు లేక చిన్న ఏక్సిడెం
ట్కు గురయ్యి హాస్పిటల్లో ఎడ్మిట్ అవ్వాలి
వస్తుంది. గౌతమ్ పక్క బెడ్ మీద తీవ్ర అనా

ప్రతిపాక కనకదుర్గ

రోగ్యంతో బాధపడుతున్న చిన్న పాప ఉంటుం
ది. పాపకు గౌతమ్ అంధుడన్న విషయం తెలి
యదు. ఇద్దరి మధ్యన చక్కని స్నేహం చిగురి
స్తుంది.

గౌతమ్ బెడ్ కిటికీ పక్కన ఉంటుంది. అనేక
రోజులగా బెడ్ మీద లేవకుండా పడుకున్న
చిన్నారి పాప కిటికీలోంచి బయట ప్రపంచాన్ని
చూసి ఆ విశేషాలు తనకు చెప్పమని గౌతమ్ని
అడుగుతుంది.

పాపకు తను అంధుడినన్న నిజం చెప్పి

నిరుత్సాహపరచడం ఇష్టం లేక గౌతమ్ ఆ నిజాన్ని పాపకు చెప్పడు. కిటికీ దగ్గర కూర్చుని బయట ప్రపంచం అంతా తను చూడగలుగుతున్నట్టుగా నటిస్తాడు. తన ఊహల్లో ప్రపంచాన్ని తను చూసినట్టుగా పాపకు వైనవైనాలుగా వర్ణిస్తాడు.

కిటికీ బయట అందమయిన తోట ఉన్నట్టుగా, అక్కడ చిన్నారుల ఆటలని, స్వాగతించే పూబాలలని, పక్షుల కుహూరావాలనీ హృద్యంగా వివరిస్తాడు.

గౌతమ్ చెప్పినవన్నీ నిజాలని నమ్ముతుంది పాప.

గౌతమ్ పంచిన ఆత్మీయతవల్లా, ఉల్లాసం వల్లా అనూహ్యంగా పాప కోలుకుంటుంది. మందులకంటే ఎక్కువగా సాటి రోగి పంచిన ఆత్మీయత పాపకు ఆరోగ్యం చేకూరుస్తుంది.

ఇదీ గౌతమ్ పాత్రకు సంబంధించిన కథ.

తను చేసే ఏ పనిపట్లయినా అంకితభావం కనబరిచే గౌతమ్ పాత్రకు నిజంగానే జీవం పోశాడు. నిజంగానే అంధుడేమో అనిపించేంతగా పాత్రలో ఇమిడిపోయడు. షూటింగ్ పూర్తయిన వెంటనే అతనిపైన ప్రశంసల జల్లు కురిసింది.

“అద్భుతంగా నటించారు” భుజం మీద చెయ్యి వేసి ఆఖరున వచ్చి అభినందించింది అన్విత.

వీడ్కోలు చెబుతా చెక్ కవర్లో పెట్టి ఇచ్చేడు శ్రీరాం గౌతమ్ వద్దంటున్నా వినకుండా. కారు దాకా వచ్చి సెలవు తీసుకున్నాడు శ్రీరాం.

తాము ఇటీవలే కొన్న కొత్త ఫోర్డ్ కారులో ఇష్టంగా కూర్చుంది అన్విత.

ఆ కారు కొనటానికి ముందు తాము ఎన్ని కార్లు చూసింది గుర్తుతెచ్చుకున్నాడు గౌతమ్. అన్ని విధాలా తమ స్టాటస్కు తగినట్టుగా ఉండాలని ఫోర్డ్ కారుని ఎంపిక చేసుకున్నారు గౌతమ్, అన్విత దంపతులు.

అసలు ఒక్క కారేమిటి? తను, తనకు సంబంధించిన ప్రతిదీ ‘ది బెస్ట్’గా ఉండాలన్నది గౌతమ్ పాలసీ. ఆ తపనతోనే చదువులో అందరికన్నా ముందు ఉండేవాడు. ఆ తపనతోనే అత్యుత్తమమయిన కంప్యూటర్ ఇంజనీర్ కాగలిగేడు, అన్నివిధాలు తనతో భావసారూప్యత కలిగిన అన్వితను జీవిత భాగస్వామిగా చేసుకున్నాడు.

అన్విత కూడా అత్యుత్తమ మేనేజ్మెంట్ ఇనిస్టిట్యూట్ నుంచి ఎం.బి.ఏ. చేసింది. ఫారిన్ బేస్డ్ కంపెనీలో టీం లీడర్గా వర్క్ చేస్తోంది.

“నాకూడా పెయింటింగ్ అంటే ఇష్టం. ఎప్పటికయినా నేను వేసిన చిత్రాలతో ఎగ్జిబిషన్ పెట్టాలి” ఉత్సాహంగా అంది అన్విత.

డ్రైవింగ్ మీద నించి దృష్టి మరల్చుకుండానే అన్విత మాటలకు “ఊ” కొడుతున్నాడు గౌతమ్.

“అన్నట్టు... అన్నయ్య వాళ్లు బెంజ్ కారు తీసుకున్నారట. ఇంకొక ఫైవ్ ఇయర్స్ కష్టపడితే మనం కూడా బెంజ్ మెయిన్టెయిన్ చెయ్యగలం.”

గౌతమ్కు ఎంతో ఇష్టమయిన టాపిక్.

ఎదుగుదల... నిరంతరమయిన ఎదుగుదల. దానితోబాటే వచ్చే మనీ, స్టాటస్, డ్రీల్.

అన్విత మాటలు ఎప్పటిలాగా డ్రీల్ని కలిగించటంలేదు. పైపెచ్చు కొత్త సందేహం ఒకటి కలిగింది. ‘అసలు ఎదుగుదల అంటే ఏమిటి?’

దానికి అవధి ఏమిటి?’

ఇల్లు చేరేసరికి సందేహం మహావృక్షమయ్యింది.

ఆయా దగ్గర ఆడుకుంటున్న పాప ఒక్క ఉడుటున తల్లిదండ్రుల దగ్గరకు వచ్చింది.

ఆయా కళ్లల్లో పెద్ద రిలీఫ్.

పాపను అప్పగించి వెళ్లిపోయింది.

ముందుగా అన్విత ఫ్రెషప్ అయ్యి వంట మనిషి సాయంత్రమే వండి ఉంచిన అయిటమ్స్ తిరిగి వేడి చేసి టేబుల్ మీద సిద్ధం చేసింది.

గౌతమ్ స్నానం చేసి రాగానే భోజనానికి ఉపక్రమించారు.

“మా సీనియర్ సంజయ్ టూ క్రోర్స్ పెట్టి డ్యూబ్లెక్స్ హౌస్ కొన్నాడట. నెక్స్ట్ సండే గ్రాండ్ గా పార్టీ ఇస్తున్నాడు” భోజనాల మధ్యన చెప్పింది అన్విత.

నిరాసక్తంగా విన్నాడు గౌతమ్.

ఎందుకనో మనసంతా కారణం తెలియని కనుంట్లోకి. ఇదీ అని చెప్పలేని అశాంతి. ఇంత కాలం తానెదుగని అలజడి. ఏదో తెలియని తపన. చేదన.

పరాకుగా ఉన్న గౌతమ్ ని ఆశ్చర్యంగా గమనిస్తోంది అన్విత. ఇష్టాక్ష సాహచర్యంలో తానెన్నడూ ఎరగని వ్యాకులత. నిరాసక్త గౌతమ్ లో.

కారణం అడగాలనుకుని మిన్నకుండిపోయింది. ఒంటరిగా వదిలేస్తే ఆతనే సర్దుకుంటాడని, లేదంటే తనే నిదానంగా విషయం చెప్తాడని ఊరకుండిపోయింది.

గౌతమ్ నే గమనిస్తూ తెలియకుండానే నిద్రలోకి జారుకుంది అన్విత.

గౌతమ్ మీద నిద్రాదేవి అలకబూనినట్టుంది. కంటి మీద కునుకు వాలే సూచనలు ఎంతకూ కనిపించలేదు.

అశాంతి ఘనీభవించి మనసు భారమయ్యింది.

ఏ.సి. చల్లదనం, కంఫర్ట్ బుల్ బెడ్ మెత్తదనం ఎందుకనో ఆవేదనను మరింతగా పెంచుతున్నట్టుగా తోచింది.

ఇంత వరకూ గౌతమ్ ప్రపంచంలో కెరీర్, స్టాటస్, నిరంతర ఎదుగుదల లాంటి వాటికి మటుకే చోటు ఉండేది. కానీ ఈ నాడెందుకో జీవితం అసంపూర్ణంగా తోస్తోంది. అసంకల్పితంగా శ్రీరాం గుర్తుకొచ్చేడు.

ఎంత అద్భుతమయిన సృజన శ్రీరాంది!

అడుగు వెయ్యటానికి పరుల మీద ఆధారపడిన అంధుడు ఓ చిన్నారికి ప్రాణం పొయ్యడం ఎంత ఉన్నతమయిన ఆలోచన!

‘మరి అన్నీ సవ్యంగా ఉన్న తను? ఎంత సేపూ తన ఉన్నతి గురించి మాత్రమే ఆలోచించేడు. అశాంతికి, అలజడికి మూలం తెలిసినట్టనిపించింది.

మళ్లీ శ్రీరాం గుర్తుకొచ్చేడు.

ఇంతకాలం తనదయిన పరిధిలో జీవిస్తున్న తనకు జీవితానికి సార్థకతను, పరిపూర్ణతనూ కలిగించే మానవీయకోణాన్ని ఆవిష్కరింపజేశాడు.

అంతా కమర్షియల్ గా మారుతున్న ప్రపంచంలో మానవత్వపు ఉనికిని చాటిన శ్రీరాం భగవంతుడి దూత కాబోలు.

అందుకే అన్నారు ‘అన్ని జన్మలలోకి మానవ

జన్మ ఉత్సృష్టమయినదని!

సృష్టిలో లోపాలు ఎన్నవచ్చు.

ఉన్నతమయిన మానవత్వం ఆ లోపాలను సరిజేసింది.

ప్రకృతి వైపరీత్యాలను ప్రసాదిస్తే, మనిషి అధిగమించడం తెలుసుకున్నాడు.

భగవంతుడుకి ధీటయినది మనిషి మేధ.

అంతటి ఉన్నతమయిన మేధ స్వప్రయోజనాలకు మాత్రమే పరిమితం కావటం సమంజసంగా అనిపించలేదు గౌతమ్ కు.

తన చుట్టూ వెతలు, వేదనలూ.

తనకేమీ పట్టనట్టు తన మానాన తను, తనమటుకు తను సంతోషంగా ఉండటం అసాధ్యం అనిపించింది.

ఆలోచన అశాంతికి, అశాంతి ఓ సంకల్పానికి అంకురమయ్యింది.

“సంకల్పం భగవంతుడిదయినా ఆచరణ మనిషిదే. ప్రేరణ దైవానిదయినా సాధించేది మానవుడే” నిద్రలోకి జారుకునే ముందు అనుకున్నాడు గౌతమ్.

ఉదయం నిద్ర లేచిన గౌతమ్ లో నూతన ఉత్తేజం.

ముఖంలో ఓ కొత్త కాంతి.

బ్రేక్ ఫాస్ట్ చేస్తుండగా చెప్పింది అన్విత “ఫ్రెంచ్ నేర్చుకోవడానికి సాయంత్రం నుంచి ముద్ర ఇనిస్టిట్యూట్ కు వెళ్తున్నాను.”

“ఇప్పుడు ఫ్రెంచ్ నేర్చుకోవాల్సిన అవసరం ఏముంది? అడిగేడు గౌతమ్.

“నా క్లాస్ మేట్ రజనీ నేర్చుకుంటోంది.

వీలయినప్పుడల్లా నేను కూడా స్పేర్ చేద్దాను.”

“స్టాపిట్ అనూ. రజనీకి నీలాగా మంచి జాబ్ లేదు. ఏదయినా ఫారిన్ ల్యాంగ్వేజ్ వస్తే ఎంబసీలో మంచి జాబ్ రావచ్చు. కాబట్టి తన నేర్చుకుంటోంది. నీకెందుకు అనవసరంగా తన అభిప్రాయం చెప్పేడు గౌతమ్.

“మనకెంత టాలెంట్ ఉంటే మన సర్కిల్లో మననంత గ్రేట్ గా చూస్తారని మీరేగా ఎప్పుడూ చెబుంటారు. ఈ రోజేమిటి కొత్తగా మాట్లాడున్నారు?”

“అనూ మనకు పెద్దగా అవసరం లేని వ్యాపకాలకు సమయాన్ని కేటాయించే బదులు ఏదయినా మంచి పని చెయ్యొచ్చు కదా.”

“ఆ మంచి పనేదో మీరే చెప్పుడి.”

“మన చుట్టూ ఏదో ఒక రకంగా సఫర్ అవుతున్న వాళ్లు ఎందరో ఉంటారు. నీకు చేతనయిన సాయం వారికి చెయ్యొచ్చు కదా.”

“ప్రపంచంలో చాలామంది ఏదో ఒక కారణంగా సఫర్ అవుతూనే ఉంటారు. అలాగనీ అందరికీ ఏదో ఒకటి చెయ్యాలంటే చెయ్యలేము కదా” గౌతమ్ మాటలు రుచించనట్టు అంది అన్విత.

“అలాగని ఏమీ చెయ్యకుండా ఉండటం సమంజసమా?”

“.....”

“అనూ మనతోపాటు, మనముండే సమాజంలో ఉండేవారిలో కొంత మంది బాధపడుతూ ఉంటే మనకేమి పట్టనట్టు సంతోషంగా ఉండగలమా?”

“.....”

రచయిత !!

నాన్నలాగా కలం పెరులాగా
రాశానమ్మా... పల్లెక్కలు!!

“ఒకవేళ అలా సంతోషంగా ఉండాలనుకున్నా ఉండగలమా? అది సంతోషం అవుతుందా?”

“ఎందుకు. ఉన్నట్లుండి ఇంత మార్పు...?”

“అనూ. మార్పు ఎప్పుడో ఒకప్పుడు మొదలవ్వాలి. అది నా జీవితంలో ఇప్పుడు మొదలయ్యింది. ఆ మార్పుకు కారణం శ్రీరాం.”

“ఎప్పుడూ మనలోని లాలెంటిని ఆవిష్కరించుకోవాలన్న తపన... నిరంతరం ఎదగాలన్న తాపత్రయం మాత్రమే జీవితం అనుకునేవాడిని. నేను గమనించని మానవతా కోణాన్ని స్పృశింపజేశాడు శ్రీరాం. మానవత్వపు పరిమళం సోకని బ్రతుకు వాసన లేని పువ్వు వంటిది కాదా అనూ? అలాగని నేనేమీ సర్వస్వం పరిత్యజించి సన్యసించమనటం లేదు. ఓ చిన్న సాయం... అవసరమైనవారికి కొండంత ఊరట అవుతుంది.”

‘ఐ బాంకు’లో నేత్ర దానానికి సంబంధించిన ఫార్మాలిటీస్ అన్నీ పూర్తి చేశారు గౌతమ్, అన్విత.

ఓ మంచి పని చేశామన్న అనిర్వచనీయ మయిన సంతోషం ఇద్దరిలో.

“అనూ, శ్రీరాం పిళ్ళర్లో నా కార్టెక్టర్ గురించి చెప్పగానే సహజత్వం కోసమని ఓ రోజంతా అంధుల మధ్యన గడిపేను, నీకు తెలుసుగా. వారిని గమనించి... వారితో గడిపాక తెలిసొచ్చింది వెలుగును చూడలేని అంధకారమయ మయిన బ్రతుకెంత దుర్భరమో. అప్పుడే అనుకున్నాను వారి కోసం ఏదయినా చెయ్యాలని” కార్లో వస్తుండగా గౌతమ్ చెప్పిన మాటలను జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుంది అన్విత.

‘ఎంత పెద్ద జర్నీ అయినా తొలుత ఒక అడుగుతోనే మొదలవుతుంది’ గౌతమ్ వంకే చూస్తూ అనుకుంది అన్విత.